24 ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6679 — 24 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1907 — ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 2 ԶԻԼՀԻՃՃԷ 1325 — 6 Janvier 1908 — 24me année № 6679

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՈՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ. ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՓՈԼՈՅ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 90 Ղրս.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԴԱՇՆԱՆՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 100 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 25 Ֆրֆ.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 30 »
ԹԼԹԱՏԱՐԻ ՆԱԽՔԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

آره‌ولك
ارمنجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons|ple, Galata

10 PARAS

ՊՈՌՆԻԿ ԷԼԻԶԱՆ
(LA FILLE ELISA)

ՎԷՊ՝ ԷՄՄՈՆ ՏԷ ԿՈՆԳՈՒՐԻ

Ներկայ 1907 տարւոյն սկիզբները, եւրոպական թերթերէն իմացանք թէ Գերմանիա մէջ արդիւնաբեր էր վերջինիս մէջ տպուած թարգմանութեան նեթկայացումը՝ զոր մատդիր էր հան ալ ֆրանսական. խումբ մը, ապաշնորհութեամբ Տիկին Սիւզան Տէբուսէի՝ հուսկին գերասանները առարկեցին թէ ինչպէս կարելի է անոր մէջ անգարտյականութեան հետքեր նշմարել։ Բայց յետոյ պրօմուեցաւ և Գերլինի ժողովուրդը կրցաւ ըմբռնել Տիկին Սիւզան Տէբուսէի նման առաջնակարգ դերասանուհի մը ապաշնորհ դերասանութիւն չէր կրնար հրապոյրները (*)։

Ինչ բանի մէջ կը կայանայ այդ գործին անգարտյականութիւնը, իր բոլոր ընդհիմնաւորութեամբ կարծեք, որոնք առաջին օրէն գոռում ու գոչում հանեցին Փարնասի մէջ անոր դէմ։ Այս կէտն է զոր պիտի մխնենք, ծանօթացնելով նաև գիրքը և հեղինակին բուն նպատակը։

Կրտսեր եղբօրը՝ Ժիւլի մահէն երեք տարի վերջ, Էմմոն որ կոնգուռ հրատարակեց, 1877ին, առաջին վէպը որ կը կրէր իր մասին տարաբաղդութիւնը։ Իր Օրագիրին մէջ կը տեսնուին ա՛ տողերը, 30 յունուար 1877 թուագրեալ.

— «Դառն և կսկիծալի բան մը եղաւ ալօր ինձի համար, տառապիլ մեղի տարաբաղդութիւն եղած տեղը՝ ուր էին Էմմոն և Ժիւլ, և առանձին մէկ անուամբ միայն տառապիլ մալով ամէն եղած գիրք մը։»

Պէտք է նաև աւելցնել, որպէս զի գիտցուի, թէ Էմմոն և Ժիւլ միասին յղացած էին այդ վէպին գաղափարը 1862ին, իրենց մէկ այցելութեան ատենները ամուլ Գլէմօնի կեդրոնական բանտին։ Երկուքն ալ մտածած էին իրենց աչքը առնել պարզուած տխուր տեսարանէն և առանց որոշ դիտաւորութեան, իսկոյն սկսած էին Քրիմինալ Ճշրման (Criminaliste) հեղինակները գիրքերը, ուսումնասիրել, ընտրել խնդիրները, դանդաղ հետազօտել և անհնգամէ հետաքրքիր մեծ քանակութեամբ նօթեր՝ որոնք, իրենց միտքերը, դեռ առած չէին գրականութեան կամ դերասանական յատուկ ձեւ։ Սակայն, մահը վրայ հասաւ և խափան անձկացաց այդ անբաժանելի աշխատակիցներուն կրտսերը, ամէնէն վաւաշունը, ամէնէն զուարթն ու օրամիտը։

Քանի մը տարի վերջ, Էմմոն կրկին քացաւ այդ նօթագրութեանց հաւաքածոն և աշխատեցաւ վկայ ձեւով մը զգեստաւորել դէմքերը՝ 20 նոյեմբեր 1874ին կը գրէր.— «Վէպս, Պոռնիկ Էլիզան, ուզղիս մէջ տակաւ կ'առնէ յօրինուածքի կերպարանք մը։ Որչեցի իմ տարաժամ յիշատակներուս խոր հեռաւորութեանը մէջ մտնել հանրաստնց և Ոճրագործ Աշխարհներու բոլոր տեսարանները՝ զորս կ'ուզէի նկարագրել ցուցադրութեամբ մը բիրտ իրականութեան»։

Արդ, այս վէպը, ուրկէ հանուեցաւ վերոյիշեալ թատերգութիւնը, իրեն հետ ունի հանրային ազդիկ մը, պատիկ մը — ներքուի բացատրութեանս— որ ազատի տուներու մէջ կեանք անցընելէ վերջ, կը հանի այնպիսի զգոյնութեան վրձին, որ մեր ալ, կը մղէ զինքը ծիր գործելու։ Այդ ազդիկն կեանքը կը վերջանայ ծեղուս։ Այդ ազդիկն կեանքը կը վերջանայ նոյ կեդրոնական բանտի մը մէջ՝ ուր ան կը դատապարտուի մշտնջենապէս անխոտնելու։ Հետեւաբար, երկու գլխաւոր վայրերու ուսումնասիրութիւն կայ այս վէպին մէջ. — Ա. Հանրաստնները և անոնց բնակիչ կեանքը. — Բ. Ֆրանսայի կեդրոնական բանտերու դրութիւնը և բանտարկեալները։

Ա.— Էմմոն որ կոնգուռ սա տեսակէտէն կը մեկնի թէ՝ գիտի վէպը պարտին ըլալ ճշմարիտ ուսումնասիրութեան գիրքեր՝ օրինցմէ հանրութեան աչքը առնէ պարզուին ընկերային անբարոյականութեան բոլոր վէրքերը։ «Այօր, չենք կրնար այլևս ստիպուած ինալ մէկ վէպի սեռ մը մշակելու՝ որ միայն ծառայէ երեսթատրոնի համբարդող դերասանի աղկանց զեւարճութեանը։» Հեղինակը գրած է, հետեւաբար, հասուն մարդոցմէ կարդացուելու համար։

Այս առթիւ է որ Էմմոն որ կոնգուռ, իր Ծառաղարանին մէջ, մտացի դանազանութիւն մը կ'ընէ բարու և ոչ-բարու պոռնկութեան միջեւ (prostitution clandestine et non-clandestine) և կը գանգատի ընելով թէ իրեն ժամանակակից բոլոր վիպասանները լիալիր էղեր գրած են գաղտնագողի պոռնկութեան վրայ՝ որ չնորհ և ներողութիւն կը վայելէ հեղինակներուն կնահանջ և երբեմն ալ ցոփագնաց աճին հրապոյրներովը։

Եւ սակայն, չատ ատեր իրենց աղկանց կարգացնելու Քամիլիա-զարդ Տիկինը, և զանազանէ իսկ ատելու նոյն խաղին ներկայացմանը։ Մինչդեռ կարելի չէ երեւակայել այս վէպին անբարոյականութիւնը դեռատի անհնամներու համար։ Ինչ է այդ Մարկերիթը, եթէ ոչ՝ սիրով նետաղուն փողաքարշ մը՝ որուն յատկութիւնը վրայ ամէն մարդ կը գթայ, որովհետև ընկերային ատորին դատապարտչին չէ Մարկերիթ. ունի քնքոյր գաղափարներ և յուզիչ խօսակցութիւն. գիտէ վայելչութիւնն դնել իր չարժուձեւին ու կեցուածքին մէջ. սակայն և այնպէս, չդադրիր (illégitime) հրեկ, Օթէօյի մարգուն դէմ որ կը մերկացնէ բարեկիրթ արքունական իր ապազային, պատրանութիւններն, կը խղէ ընտանեկան կապերը, կը խորտակէ օրէնական գգուանքը ծնողացը հանդէպ, և կը թշուառացնէ հօր մը վերջին տարիները։ Բոլոր այս անբարոյականութիւնները բացատրուած և ցուցուած են ծաղկեալ ոճով մը և նրբահիւս ազուսակով մը՝ որով մարդ կ'արգահատի ծիւրեսթատւոր ոգեվարին ամէն քմահիր ու անպատկառ պահանջումներուն առջեւ։

«Մինթ անբարոյականութիւն է — կը հարցնէ Էմմոն որ կոնգուռ — այս ամէնէն վերջ, ուսումնասիրել և անչէտ մեծ նագրութիւնն ընել ոչ-զգոյնի պոռնկութեան։»

Շատեր զարմանքով հարցուցած են իրենք իրենց, թէ Գ. Էմմոն որ կոնգուռ, որ իր ձեռքին մէջ միմիայն օրինակ տուած է խիստ նուրբ փափկաբարութեանց, ամենաչքնաղ գերասուր զգայմանց, ի՞նչպէս կրցած է իջնել միջավայր մը՝ որ Տանդէի դժոխքն է և ուր կը չարժի պոռնկութեան անասնական խայտառակութիւնը։ Բայց պէտք է կարդալ հեղինակին վկայութիւնը իր զգացած նեղկանքին վրայ, յուշցնելով, կարծես, թէ քիթը գոցելու սարսռացած էր այդ գարշութեանց քովէն անցած պահուն։

22 օգոստոս 1875ին կը նօթագրէր.— «Այօր գացի զինուորական Դիրոցին կողմերը փնտռել մարդկային հաւաստիք (documents humain)։ Մարդ երբեք պիտի չդիտայ թէ մենք, որ բնածին երկչոտութիւն մը ունինք, ի՛նչ նեղութիւն զգացինք ամենաչոգին գոհկոչութեան միջեւ դանուելով, թէ ի՛նչ քրտնութիւն մեզ ազդեց այդ խառնիճաղանճը, այո՛, մարդ երբեք պիտի չդիտայ թէ որքան մեզի սեղ արժեց այն զպրելի և գարշելի գիրքերը։ Ներեցիր որով յօրինեցինք մեր գիրքերը։ Ներեցիր ասիկանութեան պաշտօնեայի այս արհեստը՝ զոր կը խոտորենք ժողովրդական վէպին համար, արդարեւ ամենանողկալի աշխատութիւն է զոր ազնուական ընտանիքէ ծագում ունեցող մարդ մը կարենայ քնել։»

Հակառակ այս ամէնուն, Էլիզա վէպը կը մնայ չատ նշանակելի և հետաքրքրական աշխատասիրութիւն մը, ձեւով պարկեշտ, ոճով պատշաճ։ «Այդ գիրքը —կը հռչակէ հեղինակը — գիտակցութեամբ յօրինելի խոտանգեր և ղպատ. և չեղաւ որ նիւթիս փափուկ և հետնդատ բնոյթէն ելացած էղերը՝ ընթերցողաց մտքին ուրիչ բան մը բերեն՝ ախուր մտախոհութենէ զատ։» Նոյն յառաջաբանին մէջն է որ հեղինակը կ'արդարացնէ իր նպատակի կեղծ, ըսելով. «Ինչպէս Ժեռմինի Լասերթօ վէպը, նոյնպէս և ներկայ գիրքը այս անգամ ես առանձինն կը ներկայացնեմ... գրելով զայն «մտային հետազոտութեան և մարդկային թշուառութեանց համար կարեկցութեան միջեւնոյն զգացմամբ»։

Հրատարակութենէն առաջ, երբ Էմմոն որ կոնգուռ գիշեր մը կարդաց զայն Տէր և Տիկին Ալֆօնս Տօտէի, ատացաւ միւս առաւօտ հետեւեալ թուղթը.— «Դիշեր մը անցաւ ընդհանուր տպաւորութեանս վրայ և. փոխանակ պառկելու, գիս ոգեւորեց և չարաչար գրգռեց (m'a chauffé en diable)։ Ինչ որ կարդացիք ձեր գիրքէն՝ ադուր է, բոլորովին ադուր։ Շատ ընդունակեցէ՛ք և ելիզայէ դառ ատրիչ բանով մի՛ մտազբաղ ըլլաք։ Տանջակինս (ma bourgeoise) խիստ գրգռուեցաւ ձեր վէպէն և, ձեր առնէն մրնչու մեր փողոցին (rôdant) շրջանակին մէջ։ Ես ալ կանգ առի։ Մարդիկ, որ կրցած են ձեր գիրքն անուշնի հրապուրուած, կը փափաքէին գտնել նոյնիսկ ինքնին, զոր դեռ չեն կրնար։ Դժգոհդոհաբար, ամէն անձնք որ գիրքին անուշնի հրապուրուած, կը փափաքէին գտնել վաւաշոտ նկարագրութիւն նոր այդ օրը։ Մինչեւ այն ատեն չէի տեսած ո՛չ պարտ Սթանկէրսընը և ոչ ալ օրիորդ Սթանկէրսընը։ Դեռատիներ սրահին մօտ գանուեղ սրահին մէջ նստած էի, և այդքան ազնուական անձնաւորութիւններու հետ արկահարուելէն յոգնած, առաւօտ անդիանքի մը մէջ քաղաք էի, երբ զգացի սեւ գգեստ կնոջ անուշահոտութիւնը։ Հիմա ինձի պիտի հարցնէք. «ինչ է սա սեւազգեստ կնոջ անուշահոտութիւնը»։ կը բաւէ ըսել թէ իմ ամէնէն չատ սիրած անուշահոտութիւնս էր, որովհետև կնոջ մը կը վերաբերէր ան, միշտ սեւեր հագած, որ մայրական բարութիւն մը ցոյց տալէ է ինձի, պատանեկութեանս օրերուն մէջ։ Այդ կինը, սեւազգեստ կնոջ անուշահոտութեամբ օծուած, նոյն օրը ճերմակ հագուստներ կը կրէր և հրաշալիօրէն գեղեցիկ էր։ Զգրջի ինքզինքս զսպել ու տալի եալ, հետեւելու համար այդ կնոջ ու իր բոյրին։ Մէկ մարդ մը քեզը տուած էր այդ գեղանի կնոջ։ Ամէն օր հոն կը դառնար, ու լսեցի որ կը մրմնջէին. «Բը րօթէսէօր Սթանկէրսընն ու իր աղջիկը։» Այդպէս իմացայ անոր անունը։ Հայր ու աղջիկ Գ. Ռօպէր Տարղաքի հանդիպեցան, զոր դէմքով միայն կը ճանչայի։ Բրօֆէսէօր Սթանկէրսընն, օրուն մտերցած ներս։ Այդ մարդիկ, որ կրցած են դրել Երկն Մօբրեհե, Ժեռմինի Լասերթօ, Քոյր Ֆիլոմէն, Տիկին Ժեռվեզե, և հազար յիսոյ, Էլիզան, արժանի են ամէն գնահատման և հիացման։ Ցաւալին հոն եղալ որ երկու եղբարց կրասերը բանական չտպրեցաւ, որպէս զի կարենար արժանանալ այն ամէն քաջալերութեանց՝ որ երկար տարիներ վերջ, իսկ դանդաղօրէն յաջողեցան առաջին օրերը յարձակումն չհայլած բոլոր անիրաւ յարձակմանց։

ԴԻՐ. ՄՈՒԼՈՒՆԱՑ

ԿՐՕՆՔ ԵՒ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

(1903ին՝ բնագիտութեան համար Նոպէլեան մրցանակին արժանացող Բրօֆ. Սվէնդ Արհենիուսի յօդուածէն քաղուած)

Մարդիկ անքաղաքակիրթ վիճակներու մէջ ամէն ինչ որ չարժուն տեսնէին, կը կարծէին թէ աներեւոյթ էակի մը կամքն է զայն չարժողը։ Օրինակի համար, գետ մը յանկարծ մեծ արագութեամբ կ'ընթանայ, և երբեմն ալ չատ չուտ կը հոսի և դեպ ի ետ ըստն հոսանք մը յառաջ կուգայ. երբեմն ալ ջուրերը կը նետուին և կայտուն ճահիճներ կը ձեւանան։ Վարչականին կը կարծէ թէ գետին իչխող աստուածն է որ կ'ընէ այդ փոփոխութիւնները։ Բայց գետը մեծ կարեւորութիւն ունի իրեն համար. անոր ձուկերուն առատութիւնը դիւրաչոչ անասնի մը կուտայ իրեն. և ջուրերուն յորդումէն եռքը անոր ափերուն վրայ բոլսած կանաչ խոտերը որսի կենդանիներուն համար խայծ մը կ'ըլլան։ Հետեւաբար, վարչականին այնպէս կ'երեւայ թէ գետոյ գեղին աստուածէն ազդեցութեան կոչում ընել նուէրով, աղօթքով և խնդրանքով։

Տարակոյս չկայ թէ այս կերպով ձագում առած են հին ժամանակներու կրօնային ըմբռնումները ու սովորութիւնները. վարչական վարպետ ընթերցողը կրնայ ինքզինքին մէջ ալ զգալ անոր մղումն։ Կրօնային ըմբռնումը մարքուեցաւ աստուածներու թիւին նուազմամբը, բայց բնութեան մէջ տեղի ունեցած ամէն ինչ գործակալ աստուածային կամքի մը հետեւանքը կը համարուէր։ Մինչեւ վերջին ժամանակները ալ կը տեսնենք որ երկրագործը արգասաբեր անձրեւ մը կը խնդրէ Աստուծմէ, և նաւորդը՝ նպաստաւոր հով մը։ Արդի բարձրագոյն կրօններն իսկ իրենց ժողովրդական ձեւերով, բնական երեւոյթներուն մէջ, Աստուծոյ ուղղակի միջամտութիւնը կարելի կը ցուցնեն։ Բայց այս ըմբռնումը հակառակ է բնական գիտութեան։ Սքի նօթս ըսած է. — «Բնութեան օրէնքներն ու կանոնները, որոնց համեմատ ամէն ինչ տեղի կ'ունենայ և մէկ ձեւէն միւսին կ'անցնի, ամէնուրեք և միչտ նոյնն են։» Ամէն բնախոյզ այս օրէնքը ակզբունք ըրած է իրեն, իր բոլոր ձեռնարկութեանց մէջ։ Թէպէտ հին գիտութիւնները կը հաւատան թէ եգիպտական քուրմերը կը կատեղէին երկինք լուսաւորներուն ընթացքը, կամ թէ աղօթելով կրնային լուռն ի վեր հանել գետերուն ջուրերը. բայց բնագէտ չի հաւատար այդ գրութիւններուն և բոլոր զարգացեալ անձերն ալ համակարծիք են իրեն։ Բնական օրէնքները հին ատեններու մէջ ալ միմակուածին պէս էին։ Հետեւապէս կարելի չէ վերյիչեալ երեւոյթները աստուածային կամքի արդիւնք համարել։ Բնութիւնը վարող յաւիտենական, անփոփոխելի օրէնքներ են, որոնք կամայական իրաւարերի մը վրայ հաստատուած չեն։ Ամերիկացի գիտուն մը՝ Արթուր Ուիլիէմ Ռէնա, մեծ կալերին մէջ, թիկնաթոռի մը վրայ նստած, մինչ Գ. Ռօպէր Տարղաք ծաղկի կերմանացրները կ'առաջնորդէր Օր. Սթանկէրսընը։ Միչտ անոր կ հետեւէր։ Այդ իրիկուն չատ մեղմ օդ կար. պարտէզին վրայ նոյող դուները բաց էին Օր. Սթանկէրսընն Քեթեւ Ֆիշիւ ի ձգեց ուսերուն վրայ և դիտեցի որ իր Գ. Տարղաքէն կը խնդրէր պատէզին կէս մենութեան մէջ պատյա մը կատարել։ Դարձեալ հետեւեցայ՝ Գ. Ռօպէր Տարղաքի վրդովմունքն հետաքրքրած։ Հիմա անանք յամրաքալ կը յառաջանային Մարիների ծառուղին եղերող սպին երկայնքէն։ Կերդրոնական նրբատեղին հասեւեցայ։ Զուգահեռաբար կը չարէի անոնց։ Ծառոյ ճամբան կարեցի, արդին վրայ անոնց դիմացն ելլելու համար։ Մաթ գիշեր մըն էր և խոտին վրայ չր լսուեր առնաձայնս։ Օդային կազի խոցի դանդաղուն լոյսին տակ կեցած էին, և երկուքը մէկտեղ ծռած Օր. Սթանկէրսընի ձեռքը գանուող Քեւղիի ս վրայ, դիրենք չափազանց հետաքրքրող բան մը կը կարդային։ Ես ալ կանգ առի։ Մաթէթիսը ու լուսնիւնը կը պարեղեին։ Անոնք քնաւ չնչմարեցին զիս, յատակորէն լսեցի Օր. Սթանկէրսընի ատ տաքը, զոր կը կրկներ, Քեւղիը չսլուած ոլորելին. «երիցասուին բան մը չի կորսընցուցած իր հրապոյրին եւ ո՛չ ալ պարտիզը՝ իր օճեղուքենեն։» Այդ խօսքը ձնդրուկ ու յուսահատական մը չեշտով մը արտաբերելուցաւ և այնքան չնչին ծիծաղ մը անոր յաջորդեց որ ինձի այնպէս կը թուի թէ միչտ ականջիս մէջ պիտի մնայ նոյն պարերերութիւնը։ Բայց ուրիշ պարերերութիւն մըն ալ արտասանուեցաւ, այս անգամ Գ. Ռօպէր Տարղաքի կողմէ. «Ուրեմն պիտի սպիտակ ոճիր մը գործել՝ ճեղ ուճենալու համար։» Գ. Ռօպէր Տարղաք, որ արտակարգ յուզմանն մը ժամանած էր, Օր. Սթանկէրսընի ձեռքը բռնեց, չրթունքներուն տարաւ, և իր ուսերու չարժումէն հետեւցայ թէ կ'արտասուէր ան։ Ծառոյ հետացան անոնք։

«Երբ մեծ կալերին հասան, չարաճակեց Ռուլթապիլ, ալ ևս չտեսայ Գ. Ռօպէր Տարղաքը, զոր կանաիեի մէջ պիտի տեսնէի նոքէն, ոճրին յետոյ։ Բայց կալերին մէջ տեսայ Օր. Սթանկէրսընը, Գ. Սթանկէրսընը և Ֆիլատէլֆիայի պատուրանները։ Օր. Սթանկէրսընն կը գըտնուէր ճիչդ Արթուր Ռէնսի քովը։ Այս վերջինը օգնութեամբ կը խօսէր և Ամերիկացիին աչքերը անսովոր փայլով մը կը չողային այդ խօսակցութեան մէջ։ կարծեմ թէ Օր. Սթանկէրսընն մտիկ անգամ չէր ըներ Արթուր Ռէնսի խօսքերը, և իր դէմքը կատարեալ անտարբերութիւն ցոյց կուտար։ Արթուր Ռէնա արիւնային խառնուածքի տէր ժարդ մըն է ու խաղալարատէմ. ձինը սիրող մը կ'երեւայ։ Գ. և Օր. Սթանկէրսընի մեկնումէն յետոյ դէպի պիւճ ուղղուեցաւ և այլ ևս չգաժնուեցաւ անկէ։ Ճավը գացի և այդ իրանցումին մէջ սպասարկութիւն ըրի անոր։ Շնորհակալութիւն յայտնեց ինձի և յայտարարեց թէ երեք օր յետոյ Ամերիկա պիտի մեկնէր, այսինքն հոկտ. 26ին (ոճրին յաջորդ օրը)։ Ծիլատէլֆիայի վրայ խօսեցայ. Արթուր Ռէնա ըսաւ թէ քանդիինդ տարիէ ի վեր այդ քաղաքին մէջ կը բնակէր, և հոն ճանչցած էր մեծահռչակ բրօֆէսէօր Սթանկէրսընը և իր տղիկը։ Այդ խօսքին վրայ՝ նորէն ձեռք առաւ չամբանակի գաւաքը. կարծեմ թէ մինչեւ վերջը չդադրեցաւ խմելէ։ Անկէ բաժնուեցայ, երբ գինով էր գրեթէ։ Այսպէս անցուցի այդ երեկոյթը, սերելի բարեկամս։ Չեմ գիտեր թէ ի՛նչ տեսակ հշդրտութեամբ մը՝ Գ. Ռօպէր Տարղաքի և Օր. Սթանկէրսընի կրկնակ պատկերը աչքիս առջեւէն չհեռացաւ գիշերը, որով ձեզի կը ձգեմ դատել թէ իմ վրաս ի՛նչ ազդեցութիւն գործեց Օր. Սթանկէրսընի սպանութեան լուրը։ Ի՛նչպէս կարելի էր չյիչել սա բառերը. «Ուրեմն պիտի սպիտակ ոճիր մը գործել՝ ճեղ ուճենալու համար։»

(Շարունակելի)

ԿՐԹԱԿԱՆ ԳՈՐԾԸ ՄԱՐԶՈՒԱՆԻ ՄԷՋ

(Շար. ուրբաթ օրուան թիւէն)

Առուեստագոց. — Շնորհիւ Թօքատցի Հէքիմեան քոյրերու, այս տարի ալ յաջող և օգտակար չըլլան մը կը բոլորէ արուեստանոցը։ Հէքիմեան քոյրեր կար ու ձեւի, ձեռագործի ու գծագրութեան մէջ մասնագէտներ են։ Ունին երեք հատ օգնականուհիներ, որոնցմով ամբողջ արուեստանոցի գործին հասնելէ զատ, իրենց յանձնուած է վարժարանին կար ու ձեւի, ձեռագործի և գծագրութեան դասերն ալ։ 25 աշակերտուհիներ կան հոնտեղ, որոնց մէկ մասը Մնուճկէն վերջ պիտի կրնայ ընդունիլ վկայական։

Ազգ. Մանկապարտեզ. — Մանկապարտէզը ամէն յոյս կուտայ բոլորելու յաջողակ չրջան մը, չնորհիւ Տիկին Ճահկերեանի, որ առանձնած է անոր վարչութիւնը։ Կ'արժէ քաջալերել մանկավարժական դասընթացքը։ Արդէն Տիկին Ճակոբեան ծանօթ է իրր լաւ մանկավարժ և ամէն յաջողութիւններով օժտուած է վարելու համար մանկավարժական դասընթացք մը, որ բազմապահնջ է։ Մանկապարտէզը ունի այժմ 150է աւելի երկահ աշակերտներ։ Մանկավարժական դասընթացքին կը հետեւին 15է աւելի օրիորդներ։ Մտադիրը կը հետեւին Տիկին Ճակոբեանի վերին հսկողութեամբ, վարժուհիներու ձեռքով կը կառավարուի, ունի 220 երկահ աշակերտներ։ Թէև կայ անյագտահութիւն մը, ան ալ չենքին անձկութիւնն է։ Սակայն անդուլ այդ մասին կարգադրութիւն մը կ'ընէ Հոգաբարձութիւնը, օրուն մէջ չեն պակսիր բանիւնուն անձեր։

Ալաթրիա գոհճ.—Այս գոլէջը, գաւառացիներու մէջ հատուածած ամերիկեան երեք գլխաւոր գոլէջներէն մէկը, նաև իրր աստուածաբանական ճեմարան և ապա իրր գոլէջ ժողովրդապէս 25 տարիներէ ի վեր երկու հարիւրէ աւելի ընթացաւարտներ ունեցած է, որոնց մեծագոյն մասը փայլուն դիրքեր գրաւած են։ Գրիքոտնէական բարոյական դատաբարակութեան մը հետ, լեզուական, գիտական և ուսուցական ճոխ մթերք մը ունին ուսանողներ, երբ ընթացաւարտ են։ Տօքթ. Գրէյտի երկար տարիներէ ի վեր կը վարէ հմուտ խուզարկի մը հետ։ Ինամքով մտիկ կ'ընէ դասերը ուսուցիչներուն և ուսանողներուն, ապա կ'առնէ ուսուցիչներուն հետ անձնական կապեր, կը խորհրդակցի անոնց հետ ուսումնական ծրագրի մասին, կ'ուսումնասիրէ ամէն մէկ ուսանողի յատկութիւնները, ապա կ'ուղղէ ուսանողները ընտրելու իրենց մասնաճիւղերը։ Ուսանողներուն մեծ մասը կը պատրաստուի ուսուցչութեան համար։ Ուսանողներուն մեծ մասը կը ստանայ ուսման վարձքի զեղչում մը, որ կը հասնի մինչեւ 50 տոլարի։ Ուսանողներուն մեծ մասը կը վճարէ իր ուսման վարձքը, ինչպէս նաև գրենական պիտոյքները

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ԵՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Ներքոյ կու տանք «Ռուսկոյ Վետոմոստ»ի այս թուականի Մարտի 4-ի համարին մէջ տպուած յօդուածը, որ կը վերաբերի Հայկական հարցին եւ մեր ազգային ձգտումներուն։ Ինչպէս կը տեսնուի, յօդուածագիրը ամենայն անկեղծութեամբ կը խոստովանի, որ Հայկական հարցը գոյութիւն ունի եւ ան պէտք է լուծում գտնի։ Ինչ որ կը վերաբերի լուծման միջոցներուն, անոնք ալ ամենայն ճշտութեամբ կը նշանակուին։ Ուստի մեր կարծիքով այս յօդուածը ուշադրութեան արժանի է։

Ֆոնտխանց վարժարան. — Այս վարժարանին մէջ ուսումնական տարին կը բացուի Սեպտեմբեր 1-ին։ Ուսման վճարը 100-150 ռուբլի տարեկան է։ Ուսումնական տարին կը բաժնուի երկու կիսամեակներու։ Ընդունելութեան համար պէտք է ներկայանալ Ռուսաստանի մէջ ապրելու իրաւունք ունեցող ծնողքի զաւակներուն։ Ընդունելութեան համար պէտք է ներկայանալ Ռուսաստանի մէջ ապրելու իրաւունք ունեցող ծնողքի զաւակներուն։ Ընդունելութեան համար պէտք է ներկայանալ Ռուսաստանի մէջ ապրելու իրաւունք ունեցող ծնողքի զաւակներուն։

Դպրոցական կեանքէն

Ուսումնական տարեվերջ. — Ուսումնական տարեվերջ տօնակատարութիւնները կը սկսին Մայիսի 15-էն։ Ուսումնական տարին կը վերջանայ Մայիսի 31-ին։ Ուսումնական տարեվերջ տօնակատարութիւնները կը սկսին Մայիսի 15-էն։ Ուսումնական տարին կը վերջանայ Մայիսի 31-ին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՍԱՐ ՀԱՐԵՑ

ԱՂԱՍ ԱՐԱՐ

ԵՒԻՒՐՔԻ ԱԱՍՆ

ՍՕՐ ՍԵ ԱՂՑԱԼԱԼ

Գին 1 ռուբլի

Նկարագրութիւն Աղասի արարի, որ ծնած է 1875 ին Վանի նահանգի Մուշ գաւառի Ալանճ գիւղը։ Հայրը՝ Մկրտիչ Ալանճեան, մայրը՝ Մարիամ Ալանճեան։ Ունի երկու քոյր՝ Սոֆի եւ Վարդանոյշ։ Ունի նաեւ մօրաքոյր մը՝ Տիրուհի անունով։ Ալանճեանները ունեցած են 100 գլուխ անասուն, 50 գլուխ մեծ եղջերու, 30 գլուխ ոչխար, 10 ձի եւ 5 զոյգ եզներ։ Ունեցած են նաեւ 3 ծառայ։ Ալանճեանները ունեցած են 3 տուն, 1 ախոռ, 1 գոմ եւ 1 ամբար։ Ունեցած են նաեւ 3 արտ։ Ալանճեանները ունեցած են 3 տուն, 1 ախոռ, 1 գոմ եւ 1 ամբար։ Ունեցած են նաեւ 3 արտ։

Նկարագրութիւն Աղասի արարի, որ ծնած է 1875 ին Վանի նահանգի Մուշ գաւառի Ալանճ գիւղը։ Հայրը՝ Մկրտիչ Ալանճեան, մայրը՝ Մարիամ Ալանճեան։ Ունի երկու քոյր՝ Սոֆի եւ Վարդանոյշ։ Ունի նաեւ մօրաքոյր մը՝ Տիրուհի անունով։ Ալանճեանները ունեցած են 100 գլուխ անասուն, 50 գլուխ մեծ եղջերու, 30 գլուխ ոչխար, 10 ձի եւ 5 զոյգ եզներ։ Ունեցած են նաեւ 3 ծառայ։ Ալանճեանները ունեցած են 3 տուն, 1 ախոռ, 1 գոմ եւ 1 ամբար։ Ունեցած են նաեւ 3 արտ։

Կը գտնուի վաճառի ամէն գրավաճառանոցներու մէջ

Ի ՎԱՃԱՌ ՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՆ ԳՐԱՏՈՒՆՔՈՒՄ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ԵՒ ՈՐԴԻՔ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ԵՒ ՈՐԴԻՔ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մեր նկատմամբ ներկայ ողջոյնի եւ ցաւակցութեան համար մեր սրտագին շնորհակալութիւնը կը յայտնենք։

Ընտանիք Ալանճեան

Ալանճեան ընտանիքի անդամներուն